

saa sig beløgen und betrogen, saaledes vil det ogsaa gaa den Dag, da den danske økonomiske Afmagtspolitik bryder sammen. Saa vil sikkert store Dele i dette Folk kunne tale med om, hvad de havde for deres gode Tro.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sluttede sin Tale forleden med Haabet om, at Frihandel kontra Toldbeskyttelse for Fremtiden vilde sætte Hovedskillelinjen i dansk Politik, og han ventede sig i saa Fald en sikker Fremtid for Venstre — NB. hvis Venstre holdt fast ved de gamle Idealer. Jeg tror slet ikke, det vil gaa saaledes. Jeg tror, Skillelinjen for Fremtiden vil blive, om man stædigt vil fastholde et doktrinært System af Teori og Tro, eller om man i Samklang med den Verden, man lever i, vil anlægge en opportun Politik, som sætter materiel Fordel og haandgribelig Virkelighed i første Række. Om dette vil være til Gavn for det ene eller det andet Parti, er mig saa ganske ligegyldigt. Politik og Partier skal forhaabentlig være til for Landets Skyld og ikke omvendt. Men i øvrigt er jeg for mit eget Partis Vedkommende særdeles rolig, vi skal nok klare os.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem, som nu talte, opkastede det Spørgsmaal, hvad Importreguleringen skadede, men gav jo i Slutningen af sit Foredrag sig selv Svar: Den fordyrer Varernes Produktion. Det er rigtigt, det er det, vi har imod den: den fordyrer de Varers Produktion, der skal og maa konkurrere paa Verdensmarkedet.

Det ærede Medlem spurgte, hvad Gavn Landbruget havde haft af den førte Politik, og henviste til, at efter Krigen tog Englands Regering selv Indkøbene i sin Haand. Ja, der var en Overgang, hvor Englands Regering gjorde det, men det er et overstaaet Stadium. Den engelske Regering gik bort derfra, og jeg tror, at Hovedgrunden til, at den gik bort derfra overfor Danmark, var, at Danmark førte en Frihandelspolitik. England lægger ikke længere Hindringer i Vejen for os, vore Varer gaar toldfrit ind paa Englands Marked, og det er det engelske Marked, der er vort Hovedmarked, der tager den langt overvejende Del af vor Produktion. Derfor synes jeg ikke, man med Rette kan opkaste det Spørgsmaal, hvad Gavn vi har haft af den Politik. Jeg tror, vi har haft den store Gavn af den, at vi har

bevaret eller generholdt den frie Adgang til dette store Marked.

Det ærede Medlem talte om, at vort Salg til andre Lande mødte Hindringer, og nævnte vor Smørekspport til Amerika, der en Tid ikke var saa lille, men var standset af Amerikas Told. Men hvad vil det ærede Medlem, vi skulde have gjort? Skulde vi have lagt Told paa de Foderstoffer, vi indfører som Raavarer i Landbrugets Produktion? hvad skulde det have hjulpet! Og hvad andet vil det ærede Medlem vi skulde have gjort? Det synes jeg det var rart at faa at vide. Frankrig har lagt Told paa vort Smør, det er rigtigt, men vi har dog i de to sidste Aar foretaget vor Udførsel af Smør til Frankrig fra 8 Millioner til 28 Millioner, og har Franskmændene Brug for vort Smør, kommer de i Virkeligheden selv til at betale Tolden. Belgien kan jeg ikke faa Tid til at komme ind paa. Til Øzecoslovakiet er i de sidste to Aar vor Eksport steget med 8 Millioner. Det er ikke noget forfærdelig stort Tal, men det er altid noget, der er værd at tage med.

Jeg tror ikke, at Danmark kan finde aabne Markeder, hvis vi lukker vort Marked for Ulandet. Spørgsmaalet er, om vi skal konkurrere eller vi ikke skal konkurrere. Skal vi selv spise vore Landbrugsvarer, naar vi for at beskytte vor Industri lukker os ude fra Markeder, der fremkommer? Det ærede Medlem talte om Magtmidler. Jeg kan godt forstaa, at Industrien kan se saadan paa det, at det kunde være rart at have de samme Forhold, som den havde under Krigen, da Industrien faktisk stod med Landbrugets Produkter i sin Haand for dermed at tilbytte sig Varer, som den havde Brug for, til lav Pris, medens Landbruget maatte finde sig i at faa lave Priser hjem for sine Varer. At fortsætte dette, at Industrien har fuldstændig Raadighed over Landbrugets Produktion til dermed at erhverve sig de Produkter, den har Brug for, kan jeg meget vel forstaa kunde være tiltalende for den. Vi kan fra Landbrugets Side ikke vente andet end at faa Verdensmarkedets Pris, den højeste, der kan opnaas for gode Varer, og vi maa indrette os paa at kunne konkurrere.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at Land og By havde nærmet sig hinanden. Ja, det kan de gøre paa to Maader. De kan gøre det, hvis de gaar sammen i en Beskyttelsespolitik baade for Landbruget og for Industrien; men skulde Samfundet til at udrede en Toldbeskyttelse for Landbruget, vilde det aabenbart gaa økonomisk ganske